

ven større. Jeg havde derfor, da jeg først hørte den høitærede Minister negte at ville støtte, eller, som jeg antager, ville modsætte sig Forslag af den Natur, antaget, at Ministeren havde opdaget et eller andet Samfundsrystende i denne Forandring af Valgstedet i Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds. Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har jo overhovedet været en Kreds, som tidligere har været Gjenstand for en ikke smigrende Opmærksomhed fra den høitærede Indenrigsministers Side; jeg vil blot henvise til iffor. Jeg troede, at der nu kunde være fremkommet en Forklaring af denne Holdning; dette er imidlertid ikke Tilfældet. Ministeren har indskrænket sig til at gjøre opmærksom paa, at der til næste Aar vilde komme en Lov, hvortil Forarbejderne da vilde være færdige, om Omlægning af Valgkredsene, og derved kunde denne Sag da ogsaa tages under Behandling. Men jeg kan ikke se, at dette kan være en Grund til ikke nu at foretage denne Forandring. Jeg har, da jeg forelagde dette Lovforslag, fremført meget vægtige Grunde for, at en saadan Forandring foretoges, nemlig, at der paa det Sted, hvor Valghandlingen til Dato efter Loven har været henlagt, ikke findes Andet end en Bondegaard, hvis Beboere ikke ere pligtige at tilstede Folk, der skulle til Valg, Udgang til Gaarden. Det er forøvrigt en Enke, som rimeligvis vil modsætte sig det allerede af den Grund, at hun ikke kan finde sig i at have dette Spektakel paa Stedet. Naar Valghandlingen skal vedblive at foregaa paa dette Sted, maa det føre til, at Kommunen kommer til at paatage sig betydelige Udgifter for at skaffe de nødvendige Bekvemmeligheder tilstede der, da der ikke er noget offentligt Lokale eller nogetsomhelst Middel eller Hjælp til at tilveiebringe et saadant. Allerede dette, at Valghandlingen maa foregaa under de hidtilværende besværlige Forhold for Beboerne, er uheldigt. Det er noget ganske Andet, at man her i Kjøbenhavn meget let kan holde Valg paa et Sted, hvor der ingen offentlige Beværningslokaler er, da man kan tilbringe sin Tid under Afstemningen i Hjemmet eller paa en eller anden Cafe. Paa Landet og navnlig i denne Kreds er det nødvendigt for Folk at tilbringe Tiden fra Kl. 10 om Morgenen til Kl. 5—6 om Eftermiddagen borte fra deres Hjem. Det vil altsaa blive Følgen, hvis denne Lov ikke vedtages, at Beboerne enten maa have Mad med eller staa og sulste i denne Tid, og at de dernæst maa finde sig i, hvis det er Regn- eller Sneveir, at staa ude og blive ganske vaade. Endelig, have de Heste og Vogn med, kunne de ikke sætte dem ind paa Valgstedet, men maa kjøre omtrent 1/2 Fjerdingvei tilbage og saa gaa tilbage til Valgstedet, mulig igennem Sne og Slud og Sjædft og saa staa og vente, indtil Valget er forbi, og da atter gaa tilbage for at hente Heste og Vogn. Dette er saa store Vanskeligheder, som ere blevne en Følge af, at Kroen i Blaesborg er nedlagt,

at det forekommer mig, at det ikke er Andet end en simpel Billighedsforanstaltning, at man forelægger Valgstedet det Par Hundrede Skridt, hvorom der her er Tale, saa meget mere, som den nye Kro ligger umiddelbart ved Jernbanestationen. Og det maa dog altid være Regjeringen om at gjøre, at Valgene blive livlig besøgte, og at Deltagelsen er saa stor som mulig, at der altsaa ikke blot, saaledes som ved dette Lovforslag, fjernes visse Hindringer, men at der opnaas, at Valgene blive stærkere besøgte, Deltagelsen større og Udtrykket for Folkestemningen renere og klarere end, hvis vi beholdt det gamle Valgsted. Ikke destomindre modsætter Regjeringen sig Forslaget uden andre Grunde end den, at der til næste Aar skal forelægges en Lov om Forandring i Valgkredsene. Med andre Ord: Ministeren erklærer, at det er ham ligegyldigt, om Kommunen i dette Aar faar betydelige Udgifter, om Beboerne i dette Aar i en 7—8 Timer maa staa og sulste, og om Besværlighederne ved at faae Heste og Vogn i Hus ikke afhjælpes, fort sagt, at der i denne Valgkreds vil findes saa store Ulemper og Gener som vel muligt. Og Ministeren nævner ingen anden Grund end denne: det er ham ligegyldigt, de kunne vente paa den Lov, som forberedes i Ministeriet. Nu vil jeg dertil bemærke, at dennes Fremkomst forudsætter, at den ærede Minister til den Tid er Minister. Der kunde jo hændes den ærede Minister noget Konstitutionelt i Mellemtiden, og hvis dette skete, kunde der komme en anden Minister, der ikke syntes om den Lov, der forberedes. Indenrigsministeriet er jo desuden ikke saa hurtigt i sin Forretningssgang, og det kunde da gjerne være et Par Aars Tid, inden Loven kom. Der til kommer, at den høitærede Minister ikke har Held med at føre Love igennem i Folkethinget. Der vil altsaa, naar der tages Hensyn til, hvad der hidtil er sket, ikke være stor Sandsynlighed for, at denne Lov kan blive ført igennem næste Aar. Det kan altsaa være flere Aar, men det gjør Intet, det er Ministeren ligegyldigt, om det i flere Aar bliver ved at være paa denne Maade, der er til stor Ulempe for Beboerne i en bestemt Valgkreds. Dette er uden nogen-somhelst Betydning for Ministeren. Hvis det endda kostede Noget at flytte Valgstedet, var det en anden Sag; men det gjør det ikke; det kræver ikke Andet, end at Ministeren ikke modsætter sig Sagen. Men ikke destomindre, skjøndt det ikke medfører den fjerneste Ulempe, skjøndt Ministeren ikke har anført den fjerneste Grund derimod, skal det dog ikke ske. Jeg tilstaar, at jeg herefter naturligvis ikke har noget Haab om, at Loven vil komme ud. Det er jo muligt, at Ministeren kan forandre sin Stilling til denne Sag, naar den har været til Behandling i dette og i det andet Thing; men saameget vil dog være opnaaet, at, naar Befolkningen i Landet og navnlig derude føler Ulemperne af, at Lovgivningen